

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ח סֵדֶר:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְפוּסִי:

הַתּוֹרָה רַבּוֹ (שָׁמַעְתִּי מִשְׁמוֹ מִכְּבָר מַה שֶּׁאָמַר עַל פְּרִשְׁת שִׁפְטִים וְשִׁטְרִים וְנִשְׁפַּח הָרֶב, וְזֶהוּ הַיּוֹצֵא מִשָּׁם, מַה שֶּׁאֲנִי זוֹכְרִים עֲדִין):

כִּי יֵשׁ גֵּן-עֵדֶן, וְהֵם שְׁנֵי בְּחִינּוֹת: גֵּן וְעֵדֶן, וְהֵם בְּחִינַת חֲכָמָה עֲלֵאָה וְחֲכָמָה תַּתָּאָה, כִּי עֵקֶר תַּעֲנוּג גֵּן-עֵדֶן הוּא הַשְּׂגֵת חֲכָמַת אֱלֹהוֹת, הֵינּוּ חֲכָמָה עֲלֵאָה וְחֲכָמָה תַּתָּאָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת גֵּן-עֵדֶן כַּנ"ל. אֲךְ לְזָכוֹת לָזֶה אֵי אֶפְשָׁר כִּי-אֵם עַל-יַדֵּי הַשְּׁעָרִים, כִּי יֵשׁ שְׁעָרִים, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁעָרֵי גֵן-עֵדֶן, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה זוֹכִין לְכַנֵּם לְגֵן-עֵדֶן, דִּהְיִינוּ לְהַשְּׂגֵת חֲכָמָה עֲלֵאָה וְחֲכָמָה תַּתָּאָה, אֲךְ אֵלּוּ הַשְּׁעָרִים גְּנוּזִים וְטְמוּנִים בְּאֶרֶץ, בְּחִינַת (אֵיכָה ב): "טָבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ"; וְצָרִיכִים לָזֶה בְּעַל הַבַּיִת עַל הָאֶרֶץ, שִׁיְהִיָּה מוֹשֵׁל בְּאֶרֶץ, שִׁיּוּכַל לְהוֹצִיא וּלְהַקִּים וּלְהַעֲמִיד הַשְּׁעָרִים שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּאֶרֶץ:

וְדַע, שֶׁעַל-יַדֵּי לְמוֹד פּוֹסְקִים זוֹכִין לְהִיּוֹת מֶלֶךְ וּמוֹשֵׁל בְּאֶרֶץ, וְאִזּוּ יוֹכִין לְהַעֲמִיד וּלְהַקִּים הַשְּׁעָרִים שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּאֶרֶץ. וְזֶה בְּחִינַת (מִשְׁלֵי כ"ט): "מֶלֶךְ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד אֶרֶץ". 'בְּמִשְׁפַּט' דִּיקָא, הֵינּוּ עַל-יַדֵּי מִשְׁפַּט, שֶׁהוּא מִשְׁפַּטֵּי וְדִינֵי הַתּוֹרָה, דִּהְיִינוּ לְמוֹד פּוֹסְקִים, שֶׁמְבָרְרִים מִשְׁפַּטֵּי וְדִינֵי הַתּוֹרָה, עַל-יַדֵּי-זֶה נַעֲשֶׂה מֶלֶךְ וּמוֹשֵׁל, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יוֹכֵל לְהַעֲמִיד אֶרֶץ, וְאִזּוּ מַעֲמִיד וּמְקִים וּמְגַלָּה הַשְּׁעָרִים שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּאֶרֶץ, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה זוֹכִין לְגֵן-עֵדֶן כַּנ"ל:

וְזֶהוּ: "שִׁפְטִים וְשִׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ וְכוּ' לְשִׁבְטֶיךָ" (דְּבָרִים ט"ז). "שִׁבְט" רָאשֵׁי-תְבוֹת טָבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ (הֵינּוּ הַשְּׁעָרִים שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּאֶרֶץ), וְזֶהוּ: שִׁפְטִים וְשִׁטְרִים

תֶּתֵן לָךְ וְכוּ'; כִּי הַשׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַמַּנְהִיגִים
 וְהַמּוֹשְׁלִים בְּאֶרֶץ. וְזֶהוּ שׁוֹפְטִים דִּיקָא, כִּי הָעֶקֶר עַל-יְדֵי מִשְׁפְּטֵי
 הַתּוֹרָה, בְּחִינַת פּוֹסְקִים, בְּחִינַת: "מֶלֶךְ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד אֶרֶץ",
 עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלֵּין הַשְּׁעָרִים שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּאֶרֶץ. וְזֶהוּ: תֶּתֵן לָךְ בְּכָל
 שְׁעָרֶיךָ לְשִׁבְטֶיךָ, כִּי הַשׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים מְקִימִין הַשְּׁעָרִים
 שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּאֶרֶץ. וְזֶהוּ "בְּכָל שְׁעָרֶיךָ לְשִׁבְטֶיךָ", כִּי הֵם מְקִימִין
 וּמְגַלִּין הַשְּׁעָרִים שֶׁנִּטְבְּעוּ, בְּחִינַת טְבִיעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיךָ; הֵם
 מְקִימִין אוֹתָם עַל-יְדֵי הַמִּשְׁפָּט שֶׁלָּהֶם, דְּהֵינּוּ לְמוֹד פּוֹסְקִים,
 בְּחִינַת: "מֶלֶךְ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד אֶרֶץ", כַּנֶּ"ל:

בְּרִיךְ הַנּוֹתֵן לַיַּעַר פִּיזָה וְלַאֲיִן אֲוֵנִים, אִישׁ
 עֵד כֹּה עֲזָרְנוּ בְּרִזְמֵינוּ הַעֲצוּמִים לְהַתְּהַלֵּל
 וְלִגְמוֹר דִּבְרֵינוּ הַרְאֵנוּנִים, אִישׁ הוֹבֵאוּ
 בַּבַּיִת הַנּוֹרָא הַזֶּה סִפֵּר "לְקוֹטֵי מוֹהַר" ◊
 אֶפְרַסְמוֹנָא דִּכְיָא תְּלִיסַר בְּהַרְיָן, צַפְנִית
 פְּעִינָא כָּל צַפְנִית בּוֹ מִתְּגַלֵּין וּמִתְּבַאֲרִין
 בְּשִׁבְבֵילֵי יְהוֹרֵי עָא פִּי כָּל שִׁבְבֵילֵי הוֹבְמָה
 הַאֲמַתִּית וְיִרְאֵת-שְׂמִימָה וְעִצּוֹת יְקוּשָׁה לֵיהּ
 בְּהַרְיָן הַבְּמָנָא כִּיָּה אִישׁ אִישׁ רִיחַ

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקטז - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק מצני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֵלֶיהֶם בּוֹ יִמְגַלֵּא לֵיהּ יִמְסַמְרֵין כָּל
יְבָרֵין כְּגַחֲלֵי אִישׁ זְקוּקֵין יְנִיר יְבַעֲרֵין
קוֹמֵין וְבָרְכוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם
יַעַד הָעוֹלָם הַגָּלִיל לֵךְ נִהְיֵין יַעֲזֵרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ
הַיּוֹם מֵעוֹלָם מִיָּו וּמִיִּשְׂרָאֵל לֵהֶם וְלִבְנֵיהֶם
אֲזַרְיֵיהֶם לֵרֵר יְרֵין כָּעוֹ נִיִּיר קִדְדָה וְנִצְלֵל
קָרָם רַחֲמַנָא יִיִדֵין כְּסֵעֵר נָא לְהַתְחַלֵּל
וְלִגְמֹר סִפֵּר "לְקוֹסֵי מוֹהַרֵין - תִּתְנֵנָא"
אֲנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא כְּאֲשֶׁר זְכַרְנֵין לְסִיר
אֲזַרְתָּם כִּי נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתָם עֲרֵי נִשְׁוִב לְצִיּוֹר
נְבָרְנָה וְנִמְהַרְהָ וְנִמְיָנֵין יְקוּיָם תִּבְוֵנָא

תְּשִׁירֵי מֵרֵאשִׁי אֲמִנָּה אֲמִנָּה כִּי יְהִי רִצּוֹן

יְיָ יְיָ יְיָ יְיָ יְיָ

הַשְּׂמִיטָה

"אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם" (יחזקאל ל"ג) שְׂאֲבָרְהָם עֶבֶד הַשֵּׁם רַק
עַל-יְדֵי שֶׁהָיָה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי
בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂפָרִים מֵאַחֲרֵי ה'
וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וְשָׂר הַמוֹנְעִים, רַק כְּאִלּוּ הוּא אֶחָד
בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ: "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם". וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְכַנֵּס בְּעֲבוֹדַת
הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּס כִּי אִם עַל-יְדֵי בְּחִינָה זוֹ שִׁיחָשַׁב שֶׁאִין
בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם אָדָם
הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ
הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ מִשָּׂר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמַּלְעִיגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים
מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַחֹשׁ וְיִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יְהִי
בְּבְחִינַת: "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם" כְּאִלּוּ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם כִּנֵּ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ח

תורה רפ"ו

א על-ידי למוד פוסקים ו"שֶׁלְחַן עָרוּךְ" זוכין להיות בעל הבית
ומושל על הארץ, ועל-ידי-זה זוכה להקים שערי גן עדן ולהשיג
על-ידי-זה חכמה עלאה וחכמה תתאה שהוא עקר תענוג גן עדן.
ועין ב"שיחות הר"ן" שכתב שם חיוב גדול על כל אחד מישראל
ללמד בכל יום שעור פוסק חק ולא יעבר, ואפלו בשעת הדחק
כשאיין לו פנאי או שהוא בדרך אפ-על-פי-כן על כל פנים ילמד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתק"ח - צמח מנהר"ג זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

איזה סעיף "שלחן-ערוך" באיזה מקום שהוא, אפלו במקום שאינו עומד שם בסדר למוד ב"שלחן-ערוך". באפן שכל ימי חייו לא יצא יום בלי למוד "שלחן ערוך". ובשאר הימים כשאין שעת הדחק ילמד כל הארבעה "שלחן-ערוך" כסדר עד שיגמר כלם ואחר כך יחזור ויתחיל בסדר. והוא תקון גדול מאד לברר ולתקן כל הפגמים שפגם על-ידי עוונותיו, כי על-ידי למוד פוסקים מבררין הטוב מהרע שהוא כלל כל התקונים:

תם ונשלם חלק ראשון

סדר יפני מנהר"ג זצ"ל

סב אחר כך עמדתו לפני עוד עד שהאיר היום ונתוסף בי שמחה וחיות קצת על שזכיתי לשמשו כל כך כי לאו כל יומא זכיתי לשמשו כי רצונו היה שהמשרת שלו ישמשו, רק לעתים רחוקים זכיתי לשרתו מעט, ועתה זכיתי לשרתו כמה שעות רצופים בעת כזאת על כן הייתי שמח קצת אבל לא ידעתי כי באותו היום לוקח ה' את אדוננו, אדרבא נדמה לי אז שיהיה עוד:

וכשהאיר היום התחילו לקום ולקייץ משנתם המשרת וכיוצא שהיו רגילים לעמד לפניו ועמדו לפניו אז הלכתי אל המקוה להכין עצמי לתפלה וזה היה יום שלישי רביעי דסכות ובהזירתו מהמקוה באתי לחדרו ומצאתיו יושב על מטתו, יושב ולא שוכב, ומעטף בטליתו ומתפלל ואחר כך לקח האתרוג והלולב ומיניו ואחזם בידו מעטף בטליתו ויושב על מטתו וסדור של האר"י זכרונו לברכה היה מנח על ברכיו הקדושים וגמר את ההלל עם הארבעה מינים ואמר הושענות בקול רם קצת, שהיו נשמעים דבוריו לכל העומדים בבית אשרי העינים שזכו לראות אותו אז ולשמע קולו בעת שאחז הארבעה מינים ואמר הלל והושענות

בַּיּוֹם הָאַחֲרוֹן שֶׁל יָמֵי חַיָּיו הִקְדוּשִׁים וְגַם אֲנַחְנוּ גִמְרָנוּ הַתְּפִלָּה
בְּצַבּוּר בַּחֲדָר הַשְּׁנִי בְּסֻמוֹךְ לְחֲדָרוֹ, שֶׁהֵינּוּ מִתְּפִלָּתוֹ שֶׁם בְּצַבּוּר
תָּמִיד וְגַם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הַתְּפִלָּה כָּל הַקָּהָל שָׁם כְּדָת:

אַחַר הַתְּפִלָּה נִזְדַּמְּנָן שֶׁהֲצַרְכָּתִי לְעֵבֶר דְּרֹךְ חֲדָרוֹ בְּשִׁבְלִי וְהִסְתַּכַּל
בִּי אַחַר כֵּךְ דִּבַּרְתִּי עִם אָחִיו רַבִּי יַחִיאֵל זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְאָמַרְתִּי
לוֹ עֲתָה נִפְלְתִי בְּדַעְתִּי וְיִכּוֹל לְעֵלוֹת עַל דַּעְתִּי שִׁיִּסְתַּלֵּק וְאַנִּי צָרִיךְ
שְׂאֵתָם תְּחִזְקוּ אוֹתִי בְּזֶה וְחִזֵּק אוֹתִי וְנִתְחַזְקֵתִי בְּדַעְתִּי לְבַל אֲעַלָּה
עַל דַּעְתִּי שִׁיִּסְתַּלֵּק, כִּי הִיָּה אֲצִלְנוּ אִסּוּר לְהַעֲלוֹת מִחֲשֻׁבָה זֹאת
עַל לִבֵּנוּ:

אַחַר כֵּךְ יִצְאָתִי מִשָּׁם וְהִלְכָתִי אֶל הָאֲכַסְנִיָּא שְׁלִי שֶׁאֲכַלְתִּי שָׁם וְלֹא
הָיָה הַבַּעַל הַבַּיִת בְּבֵיתוֹ וְהִמְתַּנְּתִי הַרְבֵּה עָלָיו וּבְתוֹךְ כֵּךְ שָׁכַבְתִּי
לִישׁוֹן קָצֵת קִדְּם הָאֲכִילָה, כִּי הָיִיתִי יָגַע מְאֹד וְלֹא יָכַלְתִּי לִישׁוֹן וְגַם
עִסְקָתִי בְּכַתִּיבַת הַתּוֹרָה שֶׁהָיִיתִי צָרִיךְ לְתַקֵּן אֲזִי אֵיזָה דְּבָר אַחַר
כֵּךְ בָּא הַבַּעַל הַבַּיִת וְאֲכַלְתִּי עִמּוֹ וְרָצִיתִי לְשָׁכַב עִצְמִי לִישׁוֹן שָׁם
מִחֲמַת שְׁלֹא יִשְׁנָתִי מִחֲצִי הַלַּיְלָה עַד הַנֶּה, וְהָיָה צָר לִי מְאֹד כִּי מִי
יֹדֵעַ מַה נִּעְשָׂה שָׁם עִם רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵן
אָמַרְתִּי בְּלִבִּי הֲלֹא אֵי אֶפְשָׁר בְּלֹא שְׁנָה וְאִם לֹא אֵיִשׁוֹן עֲתָה אֶהְיֶה
מְכָרָח לִישׁוֹן אַחַר כֵּךְ וּמִי יֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה נִעְשָׂה אֲזִי וְהָיָה רְצוֹנִי
לִישׁוֹן שָׁם אֶךְ רַבּוֹת מִחֲשֻׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת ה' הִיא תְּקוּם וְחֲמַל
עָלַי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמָיו הַנּוֹרָאִים וְנָתַן בְּלִבִּי וְנִתְיַשְׁבְּתִי הָאֲמֵת
שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּלִי שְׁנָה אֲבָל אֵלֶיךָ לְבֵית רַבֵּנוּ לִישׁוֹן שָׁם, כִּי מִי יֹדֵעַ
מַה נִּעְשָׂה שָׁם וְכֵן הָוָה:

וּבָאתִי לְבֵיתוֹ וְנִכְנַסְתִּי לְחֲדָרוֹ וְהִנֵּה שָׁם קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל מְאֹד
וּמִצָּאתָיו יוֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ אֲבָל נִשְׁמָתוֹ וְחַיּוֹתוֹ הוֹלֵךְ וּפּוֹסֵק וְאֵי
אֶפְשָׁר לוֹ לִישׁוֹב עוֹד עַל כִּסְאוֹ וְכִמְעַט שֶׁנִּגְוַע וְאַנְשִׁים עוֹמְדִים עָלָיו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקכ"ג - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ג" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְשׁוֹפְכִים עָלָיו מִיָּנִי בְּשָׁמַיִם יִקְרִים לְהַחֲיוֹתוֹ כִּנְהוּג וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ
הַיּוֹם סִבֵּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁבָּא לְשֵׁם אִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ
מִפְּטָאוֹ וַיִּצָּע, וְהוּא עָמַד עָלָיו אָז וְעַסַּק עִמּוֹ יוֹתֵר מִשָּׂאֵר אַנְשֵׁים
(וְגַם בְּזֶה יֵשׁ מַעֲשֵׂה, שֶׁרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַבְּטִיחוּ כָּבֵר בְּחַיּוֹ עַל זֶה) וְכִבּוֹאֵי
לְשֵׁם וּמִצָּאתִי כָּל זֶה נִבְּהַלְתִּי מִרְאוֹת וְאִמְרַתִּי שִׁיקְחוּ אוֹתוֹ מִיַּד
וַיִּשְׁכִּיבוּהוּ עַל מִטָּתוֹ וְהִטָּה בְּיָדוֹ הוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעֲצָמוֹ וְלֹא
הַסְּכִים לָזֶה:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

עצה

א צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מְאֹד מֵעֲצוֹת שֶׁל הַהֶמוֹן עִם שְׂרָבָם כְּכֹלָם הֵם
עֲצוֹת רָעוֹת וּמְקַלְקְלוֹת מְאֹד, מְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן עֲצַת רְשָׁעִים
וְחוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים אֶל הָאֱמֶת, שֶׁצָּרִיכִין לְהִתְרַחֵק מֵהֵם בְּיוֹתֵר
וְיוֹתֵר כִּי מֵהֵם בָּאִים כָּל הַקְּלוּלִים וְהַפְּגָמִים, כִּי עֲצָתָם הִיא
בְּחִינַת עֲצַת הַנְּחָשׁ הַקְּדֻמוֹנִי. וְכִשְׁמֻקְבֵּל עֲצָתָם חָס וְשָׁלוֹם הֵם
מִפְּטִילִין בּוֹ וְהֵמָּא וְהֵם בְּחִינַת פְּגַם הַבְּרִית. וּמִרְחִיקִין מִהָאֱמֶת
וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וּמִתְפַּלֵּה וּמִלְּבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. עַל כֵּן צָרִיךְ
לְהִתְרַחֵק מְאֹד מְאֹד מִלִּילֵךְ אַחֵר עֲצָתָם חָס וְשָׁלוֹם, רַק לְדַבֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת וְאַנְשֵׁיהֶם הַחוֹלְכִים בְּדַרְכֵיהֶם שֶׁכָּל עֲצָתָם הֵם
בְּחִינַת כְּפָה זָרַע אֱמֶת בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית. וְעַל יְדֵי עֲצָתָם זוֹכֵה
לְכָל טוֹב לְאֱמֶת וְאֱמוּנָה וּתְפִלָּה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלַעֲשׂוֹת נְפִים
בְּעוֹלָם.

ב עַל יְדֵי שְׁנֵי הַרִיץ בְּמִצְוֹת צִיצִית זוֹכִין לְהַנְּצִל מֵעֲצַת הַנְּחָשׁ שֶׁהֵם
עֲצוֹת רָעוֹת הַנִּ"ל וְזוֹכִין לְעֲצַת צַדִּיקִים.

ג עַל־יְדֵי פְּגַם אֱמוּנַת חַכְמִים אֵין לוֹ עֲצָה שְׁלֵמָה לְעוֹלָם וְתָמִיד הוּא

מִסַּפֵּק וְעֲצָתוֹ חֲלוּקָה וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לָתֵת עֲצוֹת בְּנַפְשׁוֹ בְּשׁוּם דְּבָר (עֵינַי צְדִיק).

ד על ידי שֶׁמִּקְבֵּל עֲצָה מִצְדִּיקִי אֲמַת נַעֲשֶׂה הַמְתָּקָת הַדִּינִים, גַּם עַל יְדֵי זֶה יָבוֹא לוֹ יְשׁוּעָה. גַּם אִם אֵינוֹ מְקַבֵּל עֲצָה מִצְדִּיקִים, אֲזַי אֲפֹשֶׁר שְׁתָּבוֹא לוֹ רָעָה חַס וְחֲלִילָה עַל יְדֵי עֲצֻמוֹ בְּבַחֲיַנֵּת אֲוֹלָת אָדָם תְּסַלֵּף דַּרְכּוֹ וְכוּ'. אֲבָל אִם הוּא מְקַבֵּל עֲצָה מִצְדִּיקִים אֵף אִם אַחַר כֵּךְ לֹא עֲלָתָה לוֹ יָפָה הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא רַק מְלַמֵּעֵלָה.

ה תִּקּוּן הָעֲצָה הִיא עַל יְדֵי צַעֲקַת הַלֵּב, שְׂצָרִיכִין לְצַעֵק אֵל ה' מִמְּקוֹא דְלִבָּא וְעַל יְדֵי זֶה חוֹתְרִין וּמַגְלִין עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת וְעַל יְדֵי זֶה גְדֻלָּה וְנִתְקַנְתָּ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְזוֹכִין לְרַפּוּאָה, וְנִתְתַקְּנִין תְּקוּנִים גְּדוֹלִים הַרְבֵּה (אֱמוּנָה מ"א מ"ב).

עֵינִים

ו על ידי רְאִית פְּנֵי הַצְּדִיק עַל יְדֵי זֶה מְבַטְלִין עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת וְתַאֲזוֹת רָעוֹת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן ד, ח).

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־אֵת הַיּוֹמִיּוֹת:

וְהָרוּצַח הַחֲבִיא עֲצֻמוֹ עִמָּה בְּבוֹר שֶׁל מֵי גְּשָׁמִים, וְהָיוּ מְנַחִים שָׁם וְהָיָה מִפְּחִיד אוֹתָהּ, שְׁלֹא תִצְעַק, שְׁלֹא יִשְׁמְעוּ בְּנֵי-אָדָם, וְהָיָה אוֹמֵר לָהּ: אֲנִי מְסַרְתִּי נַפְשִׁי בְּשִׁבִילְךְ כִּדִּי לְתַפְסֹד, וְאִם אֲפָסִיד אוֹתְךָ, אֵין חַיִּי נְחֻשְׁבִּים אֲצִלִּי כְּלוּם מֵאַחַר שֶׁכָּבַר אֶת בִּידִי, אִם אֲחֻזֵּר וְאֲפָסִיד אוֹתְךָ וְתִמְנַע מִמֶּנִּי, אֵין חַיִּי נְחֻשְׁבִּים אֲצִלִּי מְאוּמָה כָּלֵל, עַל כֵּן תִּכְרַף שְׁתִּיתִן צַעֲקָה, אֲחַנֵּק אוֹתְךָ מִיָּד, וְיַעֲבֹר עָלַי מָה, כִּי אֵינִי שׂוֹהַ בְּעֵינַי כְּלוּם וְתִירָא לְנַפְשָׁה מִפְּנֵי (הֵינּוּ הִבַּת קִיסַר הָיְתָה יִרְאַה לְצַעֵק מִפְּנֵי אֵימַת הָרוּצַח) אַחֲר־כֵּךְ יֵצֵא מִשָּׁם עִמָּה וְהוֹלִיךְ אוֹתָהּ בְּעִיר, וְהָיוּ הוֹלְכִים וְהוֹלְכִים, וּבָאוּ לְמָקוֹם אַחַר, וְהִבִּין, שְׁגַם שָׁם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקכ"ג - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִחֲפָשִׁים, וְהִחֲבִיא עֲצָמוֹ עִמָּה עוֹד בְּמִקְוֵה, וְכֵן יֵצֵא מִשָּׁם, וְהִלֵּךְ
וְהִחֲבִיא עִמָּה עוֹד בְּמִקוֹם אַחֵר, עַד שֶׁהָיָה מִחֲבִיא עֲצָמוֹ עִמָּה בְּכָל
הַשְּׁבָעָה מְקוֹמוֹת, שֶׁהִחֲבִיא הַבְּעֵרָגִיר עִם אִמָּה כַּנִּ"ל, שֶׁהֵם
הַשְּׁבָעָה עֲדִים הַנִּ"ל (הֵינּוּ שְׁבָעָה מִיְּנֵי מַיִם, שֶׁהֵם בּוֹר וּמִקְוֵה וּמַעְיָן וְכוּ' כַּנִּ"ל
) עַד אֲשֶׁר בָּא אֶל הַיָּם וְחִפֵּשׂ שָׁם לְמַצָּא עַל כָּל פָּנִים סְפִינָה קְטַנָּה
שֶׁל צִיִּדֵי דָגִים כְּדֵי לַעֲבֹר עִמָּה, וּמָצָא סְפִינָה, וְלָקַח אֶת בֵּית הַקִּיסָר
וְהוּא לֹא הָיָה צָרִיךְ אוֹתָהּ, כִּי הָיָה סָרִיס כַּנִּ"ל, אֲךָ הָיָה רוֹצֵה
לְמַכְרָה לְאִיזָה מֶלֶךְ, וְהָיָה מִתִּירָא פֶּן יִתְפָּסוּ אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ וְהִלֵּךְ
וְהִלְבִּישׁ אוֹתָהּ בְּבִגְדֵי מַאֲטָרָאם, וְנִדְמִית לְזָכָר וְעָבַר עִמּוֹ בַּיָּם
(מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה נְדַבֵּר עַל הַבֵּית קִיסָר בְּלִשׁוֹן זָכָר, כִּי בְּלִשׁוֹן זֶה סֵפֶר רַבְּנּוּ, זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָהּ, מִחֲמַת שֶׁהָרוּצַח הִלְבִּישׁ אוֹתָהּ כְּמוֹ זָכָר) וּבָא רוּחַ סְעָרָה וְנָשָׂא
הַסְּפִינָה אֶל הַסְּפָר וְשָׁבַר אֶת הַסְּפִינָה, וּבָאוּ אֶל אוֹתוֹ הַסְּפָר שֶׁהָיָה
מִדְּבַר הַנִּ"ל, שֶׁהָיָה שָׁם הַבְּחֹר הַנִּ"ל.

בְּבוֹאָם לְשָׁם, וְהִגְזִלָן הָיָה בָּקִי בְּדַרְכֵים כְּדַרְכָם וַיִּדַע, שֶׁכָּאֵן הוּא
מְקוֹם מִדְּבָר, שֶׁאִין מַגִּיעִים הַסְּפִינּוֹת לְכָאֵן, עַל כֵּן לֹא הָיָה מִתִּירָא
כָּאֵן מִשׁוֹם אָדָם, וְהִנִּיחָהּ וְהִלְכוּ (הֵינּוּ הָרוּצַח וּבֵית הַקִּיסָר) זֶה לְכָאֵן וְזֶה
לְכָאֵן לְבִקְשׁ לָהֶם אֹכֶל, וְנִתְרַחַק מִן הַגְּזִלָן, וְהִגְזִלָן הִלֵּךְ בְּדַרְכּוֹ
וְרָאָה, וְהִנֵּה אִינָה אֶצְלוֹ וְהִתְחִיל לְצַעֵק אֵלֶיהָ, וְהִיא יֹשְׁבָה עֲצָמָה,
וְלֹא הִשִּׁיבָה לוֹ (כִּי אָמְרָה) מֵאַחַר שֶׁסּוֹפִי יִהְיֶה, שֶׁיִּמְכַר אוֹתִי לְמָה
לִי לְהִשִּׁיב לוֹ? וְאִם יַחֲזֹר וַיִּגִּיעַ אֶצְלִי, אֲשִׁיב לוֹ, שְׁלֹא שָׁמַעְתִּי,
בְּפֶרֶט כִּי אִין רְצוֹנוֹ לְהִרְגֵנִי, כִּי הוּא צָרִיךְ לְמַכּוֹר אוֹתִי; וְלֹא
הִשִּׁיבָה אוֹתוֹ, וְהִלְכָה לְהֵלֵךְ וְהוּא, הַגְּזִלָן, מְחַפֵּשׂ אָנָה וְאָנָה, וְלֹא
מְצָאָהּ, וְהִלֵּךְ לְהֵלֵךְ, וְלֹא מְצָאָהּ, וּמִן הַסְּתָם אֶכְלוּהוּ חֵיזוֹת רָעוֹת.

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ג) בְּמַה דְּבָרִים אֲמוֹרִים כִּשְׁעוֹשָׂה מְלֹאכָה לְהַשְׁתַּכַּר (אוּ בַחֲנָם וְהוּא

מלאכה גמורה לתפור בגדים ממש) (ב"י) אבל מתקן הוא כליו ליום טוב וכן מי שכותב ספרים לעצמו דרך לימודו מותר: (ג) קודם חצות מקום שנהגו לעשות מלאכה עושים מקום שנהגו שלא לעשות אין עושין: הגה ולדידן מקום שנהגו שלא לעשות (מהרי"ו) ודוקא מלאכות גמורות אבל שאר מלאכות אפילו מנהג ליכא (מהרי"ב): (ד) ההולך ממקום שעושים למקום שאין עושים לא יעשה בישוב מפני המחלוקת אבל עושה הוא במדבר וההולך ממקום שאין עושים למקום שעושים לא יעשה ונותנים עליו חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם ואעפ"כ לא יתראה בפניהם שהוא בטל מפני איסור לעולם אל ישנה אדם מפני המחלוקת: וכן מי שדעתו לחזור למקומו נוהג כאנשי מקומו בין להקל בין להחמיר והוא שלא יתראה בפני אנשי המקום שהוא בו מפני המחלוקת: (ה) אפילו במקום שנהגו לעשות לא יתחיל בתחלה מלאכה בארבע עשר אע"פ שהוא יכול לגמרה קודם חצות אלא שלשה אומניות בלבד הם שמתחילים בהם במקום שנהגו לעשות ועושין עד חצות ואלו הם החייטים והספרים והכובסים אבל שאר אומניות אם התחיל בהם קודם ארבעה עשר הוא שיגמור עד חצות: הגה ויש מקילין לומר ששלשה אומניות הנזכרים מתחילין ועושין עד חצות אפילו במקום שנהגו שלא לעשות ואם התחיל מבעוד יום בשאר אומניות והוא לצורך המועד עושין עד חצות והכי נהוג (טור בשם הרא"ש): (ו) מושיבין שובכין לתרנגולים בארבעה עשר דהיינו לתקן מקום שיעמדו התרנגולים והתרנגולות: (ז) תרנגולת שישבה על הביצים שלשה ימים או יותר ומתה מושיבין אחרת תחתיה כדי שלא יפסידו הביצים: (ח) גורפיץ (פי' מוציאין במגרפה והוא כלי מיוחד לכך) זבל מתחת רגלי בהמה: (ט) הזבל שבחצר לא יוציאנו אלא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקכ"ד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יסלקנו לצדדים ואם נתרבה בחצר יוציאנו לאשפה: (י) מוליכים ומביאים כלים מבית האומן כל היום אע"פ שאינם לצורך המועד: הגה ונהגו שלא להקיז דם בשום ערב יום טוב ואין לשנות (כל בו בשם מהרי"ו):

סימן תסט (א) אסור לומר על שום בהמה בין חיה בין שחוטתה בשר זה לפסח לפי שנראה שהקדישו מחיים לקרבן פסח ונמצא אוכל קדשים בחוץ אלא יאמר בשר זה ליום טוב: הגה וגדי מקולם (פי' שלם על ראשו ועל כרעיו ועל קרבו) אע"פ שלא פירש ואמר בשר זה לפסח אסור לעשותו (טור) כדלקמן ריש סימן תע"ו אבל מותר לומר חטים אלו לפסח:

סימן תע (א) הבכורות מתענין בערב פסח בין בכור מאב בין בכור מאם ויש מי שאומר שאפילו נקבה בכורה מתענה (ואין המנהג כן) (מהרי"ל): (ב) אם חל ערב פסח בשבת יש אומרים שמתענים הבכורות ביום ה' ויש אומרים שאינם מתענים כלל: הגה אבל יש לנהוג כסברא הראשונה ונוהגין כשהאב בכור האם מתענה תחת בנה הבכור כשעדיין קטן ואם אין האב בכור הוא מתענה בעד בנו עד שיגדל: (ג) האיסטנים מתענה בערב פסח כדי שיאכל מצה לתיאבון:

סימן תעא (א) אסור לאכול פת משעה עשירית ולמעלה כדי שיאכל מצה לתיאבון אבל אוכל מעט פירות או ירקות אבל לא ימלא כריסו מהם (ואם הוא איסטנים שאפילו אוכל מעט מזיק לו באכילתו הכל אסור) (רבינו ירוחם) ויין מעט לא ישתה משום דמיסעד סעיד אבל אם רצה לשתות יין הרבה שותה מפני שכשהוא שותה הרבה גורר תאות המאכל:

סדר לקוטי תפלות הימני:

סג: רבונו של עולם מלא רחמים, בורא רפואות אדון הנפלאות,

אֶתְּהָ יוֹדֵעַ שֶׁכָּבֵר נִשְׁתַּקַּע הָעוֹלָם הַרְבֵּה בְּטָעוֹת זֶה לְעַסֵּק
 בְּרַפּוּאוֹת, מִיָּמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לְהוֹצִיאָם מִמְּבוֹכָה
 זֹאת וּבִפְרָט מִחֲמַת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַמְּכָאוֹב שֶׁל כָּל סוּבְלֵי חֲלָאִים,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הֵם מוֹסְרִים עֲצָמָן לַיָּד הָרוֹפְאִים לְבַקֵּשׁ תְּעֻלָּה
 וְתְרוּפָה לְמִכּוֹתָם אֲבָל רַבָּם כְּכֹלם תּוֹחַלְתָּם נִכְזָבָה, וְהָרוֹפֵא לֹא
 יִגְהֶה מֵהֶם מְזוֹר, כִּי אִם בְּרַחֲמֵיךָ וַחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים, כִּי אֲשֶׁר רַחֲמֶיךָ
 גּוֹבְרִים עֲלֵיהֶם לְהַגְהוֹת מְזוֹרָם וּלְחַבֵּשׁ חָלָיִם:

סד: עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מָלֵא רַחֲמִים, רוֹפֵא אֲמֵת, רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן
 בְּלִבֵּנוּ בִינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּכָל עֵת אֲשֶׁר נִצְטָרֵךְ לְאִיזָה רַפּוּאָה
 לָנוּ אוֹ לְבָנֵי בֵיתֵנוּ חַם וְשָׁלוֹם, לְבַל גִּלְךָ וְנִדְרֶשׁ אַחֲרֵי הָרוֹפְאִים, רַק
 נִדְרֶשׁ וְנִבְקֶשׁ אֶת פְּנֵי ה' תָּמִיד וְתַחֲזִיק אֶת לְבָבֵנוּ לְהֶאֱמִין וּלְבַטֵּחַ
 בָּךְ וּבְצַדִּיקֶיךָ וִירֵאֶיךָ הָאֱמֵתִים וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְתֵן
 מָמוֹן עַל פְּדִיוֹן נַפְשֵׁנוּ תָּמִיד וְתִזְמִין לָנוּ בְּכָל עֵת אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים
 וִירֵאִים בְּאֲמֵת, אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּאֵל יָדָם לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן נַפְשׁ מִהַכֶּסֶף
 אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם, בְּאִפְּן שִׁימְתִיקוּ הַדִּין מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל זֵרְעֵנוּ וּבָנֵי
 בֵיתֵנוּ, עַל יְדֵי הַפְּדִיוֹן נַפְשׁ שִׁיעֵשׂוּ עֲבוּרֵנוּ וְאֶתְּהָ תִּמְלֵא רַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְתִרְפְּאֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאָה הַנְּפֶשׁ וְרַפּוּאָה הַגּוּף רַפְּאֵנוּ
 ה' וְנִרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אֶתְּהָ, וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה
 שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ וּלְכָל מְכָאוֹבֵינוּ וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ, (וּבִפְרָט לְהַחֲוִלָּה
 פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי) כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֶתְּהָ כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם
 סְמִיכָה עַל שׁוֹם רַפּוּאָה שֶׁל שׁוֹם רוֹפֵא שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד
 אָנוּ נִשְׁעָנִים:

סה: אֵל נָא רַפֵּא נָא לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסֵדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי
 אֶתְּהָ לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַצַּעַר וְהַמְּכָאוֹב שֶׁל כָּל הַסּוּבְלֵי חֲלָאִים
 וּמְכָאוֹבוֹת מָלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵיהֶם וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מֵהֶם,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקכו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְתִרְאֶה וְתִשְׁגִּיחַ בְּעֲנִים וּמְכַאוּבִים, וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֶיָּהֶם
לְהַחֲלִימָם וּלְרַפְּאֵתָם לְהַחֲזִיקָם וּלְהַחֲיֹתָם חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה וַיְקַיֵּם
מִקְרָא שְׁכֶתוֹב: "וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל חֲלִי, וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים
אֲשֶׁר יִדְעָתָ, לֹא יִשְׁימָם בָּךְ, וְנָתַנָּם בְּכָל שׁוֹנְאֵיךְ" וְנֶאֱמַר: "וְעַבַּדְתֶּם
אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם, וּבִרְךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ, וְהִסִּירוּתִי מִחֲלָה
מִקְרַבְךָ" וְנֶאֱמַר: "וַיֹּאמֶר, אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ, וְהִישָׁר
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה, וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו, וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו, כָּל הַמְּחַלָּה
אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרִים, לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ, כִּי אֲנִי ה' רַפְּאֵךְ", אָמֵן כֵּן
יְהִי רָצוֹן:

תְּפִלָּה ד סו: "וַאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ ה' עַת רָצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חַסְדֶּךָ
עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ ה' שִׁמַּע תְּפִלְתִּי הֶאֱזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי
בְּאַמוּנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שִׁמְךָ ה' תַּחֲיִינִי בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא
מִצָּרָה נַפְשִׁי אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְיִין תְּמוּנָתְךָ"
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים, זְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צְדָקָה
הַרְבֵּה תָמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְתַתֵּן לִי כַח וּגְבוּרָה
לְכוּף אֶת יְצָרֵי וְאֶת לְבִי הַקָּשָׁה, לְשִׁבֵר הָאֲכֻזָּרִיּוֹת שֶׁבְּלִבִּי לְהַפְּכוֹ
לְרַחֲמָנוּת, לְהַתְנַדֵּב לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּפוּזוֹר גָּדוֹל יוֹתֵר מִטַּבְּעִי
וּרְצוֹנִי, בְּלִי שׁוּם הַקְּפָדָה כְּלָל כְּמוֹ שְׁכֶתוֹב: "פִּזֹר נָתַן לְאֲבִיוָנִים
צְדָקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד", וְאַזְכֶּה לְתַן צְדָקָה בְּשִׁתִּי
יָדַי בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וּבְלֵב טוֹב, וְלֹא יִרַע לְבָבִי בְּתַתִּי לוֹ וְתַהֲיֶה
יָדַי פְּתוּחָה תָמִיד לְתַן לְעֲנִי "דֵי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ", וְאַזְכֶּה
לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכֶתוֹב: "פָּתַח תְּפִתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהֶעֱבַט תַּעֲבִיטֵנוּ
דֵי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ" וְתִזְמִין לָנוּ עֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְזָכוֹת בָּהֶם
וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מֵעֲנִיִּים שְׂאִינָם מְהֵרָה:

סז: אָנָּה ה', עֲזֵרְנִי לְהַתְחִיל לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּאַמֶּת כְּרָצוֹנְךָ

הטוב, ובזכות מצות צדקה תעזרני ותפתח לי ותרחיב לי כל הפתחים והשערים דקדשה כי אתה ידעת את לבבי רבוננו של עולם, כמה קשה לי להתחיל שום התחלה בעבודת ה' באמת, וכל ענין עבודה ועבודה שאני רוצה להתחיל, קשה וכבד עלי מאוד מאד, עד אשר "כשל כח הסבל" וכמה וכמה חבלי לדה, וכמה וכמה גניחות וצעקות ושועות וזעקות וצווחות בכמה וכמה מיני קולות של אח ואבוי, וכמה וכמה אנחות מעומקא דלבא וכמה וכמה בפילות והטיות אנו צריכין קדם שאנו זוכין להתחיל איזה התחלה באיזה עבודה ומגדל הכבודות העצום עדין לא התחלתי לעבדה באמת "כמו הרה תקריב ללדת, תחיל תזעק ברחבליה, כן היינו מפניך ה' הרינו חלנו כמו ילדנו רוח" וכבר עברו עלי ימים ושנים הרבה משנותי הקצובים במספר תחת ידך, ועדין לא התחלתי התחלה גמורה בעבודתך באמת "עבר קציר כלה קיץ", ואני לא נושעתתי אבל עדין אני מקוה ומצפה ומחכה ומיחל בכל עת ובכל שעה לישועתך האמתית, כי כל עוד נשמתתי בי אני מקוה לישועה שלמה באמת על כן אזעק ואשוע, חמל על עני כמוני, דל וחלוש כואב וגווע, "כילדה אפעה, הושיעה המלך, כי קצר המצע מהשתרע":